

Publicerad 2012-05-07 15:02 av Ljusletaren

*Kom att tänka på denna dikt när jag läste att någon mera hade skrivit om tvätt på lina. Verkade som jag gillade kommatecken när denna dikt blev skriven *ler**

Vittvätt

Det osar och ryker från vattenvärmaren mitt på gården.

Vattenångorna gör så luggen blir alldeles fuktig och lockig.

En envis lock ramlar ned hela tiden och skymmer sikten.

Dom röda händerna skjuter envist tillbaka locken, bakom öronen.

Hon rör hela tiden runt, bland dom vita lakanen i det heta vattnet.

Allt åker sen ned i det kalla vattnet, för att sen bankas, och slås.

Sköljs, och allt upprepas, tills all hemgjord såpa är som bortspolad.

Vrider och tvinnar bort, så mycket vatten, som det bara går.

Hela zinkbaljan är snart välfylld, med ljuvligt rena, och vita lakan.

Klädnypa efter klädnypa, fäster lakan efter lakan, på klädstrecket.

Den långa linan är fylld av rentvättade, och välsträckta lakan, på rad.

Den lätta sommarbrisen, sprider lakanens väldoft över hela gårdsplanen.

Händerna är röda och narriga, av all kontakt med varmt, och iskallt vatten.

Armarna känns blytung, av allt bärande, och bankandes, med tvätten.

Sjunker långsamt ned i gräset, och andas in, den härliga, vittvättslukten.

Solen bleker alla lakan, även minnet med tvätten, bleks långsamt bort.

© Ann-Britt Berglund

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ljusletaren med Poeter.se id #41458 innehar upphovsrätten